

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1396/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Дашић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО из ..., чији су пуномоћници Владан Симеуновић и Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4267/19 од 16.12.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4267/19 од 16.12.2019. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 848/18 од 09.07.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиљи накнади нематеријалну штету у висини од 30.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова, са затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Преко досуђеног износа по овом основу, а до тражених 200.000,00 динара, као и за тражених 80.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, тужбени захтев је одбијен, као неоснован. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 22.889,81 динара са законском каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4267/19 од 16.12.2019. године, жалба тужиље је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу, тако што је тужени обавезан да тужиљи, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, поред досуђених 30.000,00 динара плати још 30.000,00 динара, те да јој за претрпљени страх плати 40.000,00 динара, све са законском каматом почев од 09.07.2019. године до исплате, док је у преосталом одбијајућем делу, као и у делу којим је одлучено о трошковима поступка, жалба тужиље одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Истом пресудом тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка од 38.400,00 динара, а одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на ком је заснована побијана одлука, тужилца је 23.02.2012. године, обављајући послове продавца у ... на одељењу деликатеса, доживела повреду на раду, тако што јој је приликом сечења на месорезници, склизнула рука са саламе и машина јој је захватила и посекала палац десне руке. Ова повреда, у виду раздерне нагњечне ране, квалификована је као лака телесна повреда, а оценом налаза и мишљења судског вештака утврђена је јачина и временско трајање страха и физичких болова које је тужилца трпела услед задобијене повреде, а које су прецизно утврђене нижестепеним одлукама. Судови су утврдили да за повреду коју је тужилца задобила на раду постоји одговорност тужене, јер машина за сечење деликатесних производа (саморезница) представља опасну ствар, па је тужени пропустио да јој осигура безбедне услове за рад, њеним оспособљавањем за такав начин рада (безбедан рад), али да постоји и допринос тужилце, јер је посао сечења деликатеса обављала у журби без посвећивања довољно пажње послу који је обављала, на основу чега закључују да је допринос парничних странака насталој штети - подједнак.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужилци досудио накнаду нематеријалне штете само за претрпљени физички бол, у висини од 30.000,00 динара, док је одбио захтев за накнаду штете за претрпљени страх, налазећи да интензитет и дужина претрпљеног страха не оправдавају досуђивање новчане надокнаде за овај вид штете.

Одлучујући о жалби тужилце, другостепени суд је делимично преиначио првостепену одлуку, тако што је тужилци досудио још 30.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, а досудио јој је и 40.000,00 динара на име претрпљеног страха.

Врховни касациони суд налази да се ревизијом основано указује на битну повреду одредаба парничног поступка учињену пред другостепеним судом (члан 374. став 1. ЗПП).

Наиме против пресуде првостепеног суда жалбу је изјавила тужилца, али је жалбу изјавио и тужени побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужени жалбом указује да је штета настала искључиво радњом тужилце, као оштећене, истичући да поред сваке месорезнице постоји прикачено одговарајуће упутство за рад, које је сваки запослени у обавези да прочита пре употребе машине, те да иста има граничник који одваја сечиво од ручке којом се руководи машином, тако да је немогуће да дође до повређивања ако се правилно користи, јер прсти корисника у том случају не могу да пређу преко граничника и дођу у додир са сечивом. Указује и да су без утицаја на одговорност туженог наводи тужилце да је у моменту повређивања (сечења деликатеса) била ометена од стране промотера, јер од стране послодавца није била у обавези да слуша промоцију, већ је запосленима

то остављено као опција, уколико су завршили своје редовне обавезе. Тужени у жалби наводи да је све ове чињенице, утврђене у првостепеном поступку на основу исказа саслушаних сведока којима је тај суд поклатио веру и прихватио их као логичне, јасне, и уверљиве, али да их је погрешно ценио приликом оцене одговорности тужене, па је погрешном применом материјалног права утврдио да одговорност тужене постоји и да је у обавези да тужиљи надокнади претрпљену нематеријалну штету.

Међутим, приликом доношења побијане одлуке, другостепени суд није одлучио о жалби тужене, односно правноснажна пресуда не садржи ни изреку о основаности жалбе туженог, нити су наводи жалбе цењени у образложењу одлуке.

Имајући у виду да законитост одлуке о накнади нематеријалне штете зависи од адекватне примене материјалног права на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, које се односи како на начин на који је дошло до штетног догађаја и настале последице, тако и на допринос странака настанку штете, што подразумева да је другостепени суд у обавези да цени основаност навода жалбе обе парничне странке, што је у конкретном случају изостало – пропустом другостепеног суда да приликом доношења правноснажне пресуде оцени и наводе жалбе туженог, то се основано ревизијом указује да је учињена повреда поступка пред другостепеним судом, јер је одлучено о законитости првостепене одлуке без оцене основаности навода жалбе коју је тужени изјавио.

На овај начин Врховни касациони суд налази да је другостепена пресуда донета уз битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП, па је на основу члана 415. ЗПП, одлучио као у изреци

У поновном поступку, другостепени суд ће поново ценити законитост побијане првостепене одлуке, уз оцену основаности навода из жалбе и тужиље и туженог, а потом, правилном применом материјалног права донети нову и закониту одлуку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић